

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

† IONEL MOCSONYI

Prefectul tânăr și simpatic al județului nostru Severin a adormit în Domnul Vineri în 3 Octomvrie. Vlăstar al nobilei familii de Mocsonyi legată strâns cu istoria noastră națională și bisericască. Bănatul nostru de el și-a legat speranțe mari și multe, căci cărmăciul politic-de prea scurtă durată al colțului nostru de pământ a fost cu adevărat nobil, și prin sânge și prin atitudinea lui binevoitoare dovedită față cu toți... Moare în floarea vârstei lăsând un gol neîmplinit și unanime regrete.

Deplângem din toată inima prea timpuria lui trecere din viața, cu carea ne-a cercetat bunul Dumnezeu întru Înțelepciunea Sa necuprinsă de mintea omenească.

Dumnezeu să-l așeze cu dreptii Săi!

NOTE OFICIALE:

Nr. 5693 E ex 1930.

Cătră On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Disponem, ca asupra preliminarilor pe anul 1931 să se delibereze, aducându-se hoărăre în ședința Consiliului parohial, care în înțelesul art. 43 al Statutului are să se țină la sfârșitul lunei Noemvrie, pentruca apoi să se poată prezenta preliminarile la Adunarea parohială, ce se ține în luna Decemvrie, în baza art. 39 al Statutului, astfel că până la finea anului 1930 să fie înaintate toate preliminarile pentru anul 1931 Consiliului eparhial spre cenzurare și respective spre aprobare.

Ce privește socoțile pe anul 1930 acelea au să se treacă prin Consiliul și Adunarea parohială ce se întrunesc, în urma art. 39 al Statutului, în primul trimestru al anului 1931.

După trecerea lor prin corporațiunile parohiale se vor înainta de cătră oficiul parohial pe lângă raport împreună cu documentele justificative Consiliului eparhial spre suprarevizuire, respective spre aprobare.

Caransebeș în 1 Octomvrie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

*

Nr. 3679 E 1930.

Cătră On. Oficii parohiale din eparhia ort. rom. a Caransebeșului.

Adunarea eparhială din anul acesta cu concluzul Nr. prot. 46/1930 a decis, ca comunele noastre bisericesti să fie sub sancțiuni disciplinare îndrumate a-și acoperi toate trebuințele lor bisericesti numai dela stabilimentele noastre eparhiale.

Dreptaceea dispunem, ca în cadrul sumelor prevăzute în bugetul anului 1930 toate cele necesare comunei bisericesti, respective oficiilor parohiale să se comande dela „Tipografia și Librăria diecezană” pe baza foilor de comandă, ce s’au trimis oficiilor parohiale.

Comenzile se vor trimite Consiliului nostru eparhial, pentru a se putea controla, în ce mod sprijinesc comunele bisericesti stabilimentele noastre din centru.

Caransebeș în 1 Octomvrie 1930.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

„Eșit-a semănătorul să seamene“...

Luca VIII. 5-15.

Negrăit de frumoasă și instructivă cum nu găsești alta este pilda semănătorului.

Eșit-a semănătorul să seamene sămânța sa. Și semănând el, una a căzut lângă cale... și alta pe piatră... și alta în mijlocul spinilor... și alta pe pământ bun...

Pilda semănătorului trezește în gândul nostru icoana primăverii, când peste aburitele ogoare, se respiră, ca niște speranțe bune, semințele dătătoare de nouă viață. Oricât munca noastră ar fi alta decât a semănătorului, cu toții avem intuiția acestei munci străbune, și pilda pentru toți de înțeles este.

Dar dacă totuși s'ar găsi ici-colo cineva care asemenea ucenicilor Domnului ar întreba: *ce este pilda aceasta*, acestora evangelia sfântă lămuritor răspuns aduce: *sămânța este cuvântul lui Dumnezeu...!*

Sămânța, cuvântul lui Dumnezeu! Ce admirabilă și de neîntrecut frumoasă este asemănarea aceasta: *semânța este cuvântul lui Dumnezeu!* Semânța este bună ca și cuvântul lui Dumnezeu, dar nu totdeauna ea germinează, și de ce?

Patru semințe au scăpat odată dintre degetele celui ce le respira, *dar nu toate au căzut pe pământ bun*, dimpotrivă, o singură semință nimereste pământul bun, semința din urmă... *„Iar aceștia sunt carii cu inimă bună și curată auzind cuvântul îl țin și fac roadă întru răbdare.“*

Ogorul, minunatul ogor al împărăției lui Dumnezeu asemănător ogorului de primăvară — așteaptă pe semănătorul său. Și ogorul este mare, iar lucrătorii unde sunt? Ogorul este inima omenească, întru care ajungând, cuvântul lui Dumnezeu are a aduce roadă. Și ogorul este bun, dar nu este lucrat. Întocmai ca în pilda Mântuitorului, pe ogorul acelui semănător se găsește piatră, spinii au năpădit ici-colo; terenul nu este lucrat, nu este pregătit bine semănatului!

Oamenii sunt semințele, inimile lor ogorul care dă acelora condițiile de viață, de germinare, de creștere și productivitate... Cine spune că oamenii sunt răi, cine spune că un ogor nelucrat este rău?! Adevărat, inima omenească întocmai unei semințe, închide în ea taine și neînțelese tendințe. Inima însă niciodată nu este rea; ea așteaptă doar pe măestrul, pe povățuitorul ei întru bine...

Cum totuși evangelia sfântă pomenește de oameni, cărora diavolul ia cuvântul din inima

lor; de oameni cari crezând o vreme, în urmă se lapadă, și de cei cărora grijile lumii acesteia nu dau răgaz să săvârșească roadă? Adevărat, inimile unor oameni ca aceștia slabe sunt, nepregătite pentru cuvântul bun, pentru primirea și adăpostirea lui; dar vina lor nu este *numai* a lor! Vina este a lucrătorului.

Că semințele toate sunt bune, precum este bun cuvântul lui Dumnezeu. Dar dacă ogorul este nelucrat, dacă piatra și spinul împiedecă a lor cădere pe pământul cel bun, cine este vinovat de aceasta?

Vinovați suntem toți câți *lucrători* ne chemăm cu numele. Lucrul nostru este văicăreală și mai este minciună, căci dacă fiește carele am smulge spinii și am curății pietrele inimilor omenești, semințele *toate* ar aduce roadă! Hermetic însă ne închidem toți în nepăsarea noastră sau cor împreună făcând cu cei nemulțumiți, ne învătoșăm întru răutate inimile noastre; și atunci, *pregătim noi oare ogor potrivit cuvântului lui Dumnezeu?*!

Și, înainte de a încheia, să ne ducem, alături cu gândurile noastre, la o altă pildă a Mântuitorului, pilda vameșului și a fariseului. Care dintre cei doi s'a mântuit, cel închis la suflet, rău și înfumurat, sau celce recunoscându-și păcatele, le-a mărturisit?!

Inapoi la Christos Domnul!...

Coloanele tuturor ziarelor și revistelor sunt pline de triste constatări cu privire la greutățile de tot felul, în care societatea de astăzi se sbate neputincioasă. Viața individului putem spune că se reduce astăzi la cel mai feroce egoism isvorât, natural, din concepția materialistă a vieții. Să trăesc eu, ce-mi pasă de altul, ce-mi pasă mie de sârmanul Lazăr care plin de bube și neputincios așteaptă afară milă! Aceasta-i adevărata concepție de viața modernă iară puținii cari se abat dela această regulă, sunt expuși batjocurii generale, socotiți ca oameni din vremi apuse....

Viața conjugală, privită la lumina aceleiași concepții materialiste, vede în numărul cel mare al copiilor o adevărată povară ce trebuie prevenită. Privesc în familie o piedică enormă pusă independenței omului și.... drepturilor naturale... iar în sfințenia căsătoriei și castității familiare văd o adevărată cătușă, rămășiță a trecutului, cătușa ce trebuie sfărâmată pentruca familia să-și trăiască „adevăratul traiu“ căci altfel ar rămâne prea înapoiată în această epocă a matu-

ritații de cugetare, de emancipare și a „liberei uniuni“.

Disprețul libertinilor nu lipsește dacă ici colo se înregistrează oarecare excepții.

Așa fiind cazul, ce să mai zicem de viața societății, dirijată în majoritatea cazurilor de oameni pentru cari nu există nimic sfânt, nimic omenesc, necum creștinesc!

Te poți oare aștepta la vreun bine dela unii ca aceștia pentru cari, nici în viața publică și nici în cea privată, nu există nici un scrupul, nici onestitate, oameni cari calcă angajamente, oameni cari nu știu să satisfacă decât ambiții personale, cari hotărât sunt totdeauna în paguba societății, care oricum am privi-o merită un vad mai cum se cade decât acela în care se svârcolește astăzi din cauza atâtor și afâtor pigmei ai imbecilității.

Cam acesta ar fi aspectul realității crude al greului zilelor noastre, aceasta este realitatea pe care presa de pretutindeni ni-o înfățișează sub diverse nuanțe și pe care o vedem și o trăim fiecare din noi.

Da, starea de lucruri e rea și ea cere un leac. Lumea e sătulă — și aceasta o vedem — de rele și ea dorește o îndreptare urgentă.

Nu cerem țapa și nici toporul cum veșnic auzim cerându-se, nu, căci acestea ca și legile chiar cele mai riguroase, lovesc doar individul dar nu suprimă răul.

Societatea noastră actuală are neapărată lipsă de o adâncă prefațare spirituală pentru care toate legile omenești nu-i sunt de ajuns.

Dece aceasta?

Pentru că societatea aceasta are mai mult aspect păgân decât creștin și aceasta pentru că viața nu e pătrunsă de concepțiile unui creștinism aplicativ ci mai mult teoretic. Privească fiecare realitatea și se va convinge de adevăr; citească fiecarele constatările triste ale cercetătorilor vieții poporului și se va îngrozi de prăpastia enormă în fața căreia stă să se prăbușească societatea contemporană.

Pentru a justifica și mai bine cele afirmate aci să facem o scurtă deviație.

Pe cât de înălțătoare, pe cât de sublimă și adâncă de înțelepciune este credința noastră creștină, pe atât de sarbădă este de fapte. Când japonezii se gândiseră să adopte și ei religia creștină, pentru care scop au trimis savanți în diferite țări spre a o studia, aceștia s'au reîntors acasă cu convingerea că învățătura creștină este cea mai superioară, principiile ei sunt cele mai alese, dar aplicarea lor lasă extrem de mult

de dorit. Și urmarea e ușor de înțeles, japonezii au rămas mai departe la Confucius al lor.

Unde-i dar cauza? E de vină legea! Hotărât nu; de vină este ușurătatea noastră, nemernicia noastră, datorită căreia am ajuns din nou la formalismul sec la care erau fariseii și cărturarii poporului jidovesc. Cu toți tragem foloase de pacea adusă de Mântuitorul, dar foarte ușor uităm de jertfa supremă cu care s'a câștigat această pace. În fața acestei situații triste ce să facem! Să ne lăpădam credința, s'o schimțăm cum fac sectarii? Nu, ci să întrebăm istoria și ea ne va învăța.

Societatea romană cu toate legiurile sale ce au rămas celebre și până azi, la ivirea creștinismului, era în cea mai grozavă debandă morală, era propriu zis în decadență.

Un cărturar român, distins profesor, Dl Sextil Pușcariu într'una din operele sale zice: una din cauzele decăderii imperiului roman a fost creștinismul.

Da, căci o lege naturală petinde ca organismului lăncezit să i-se întindă forțe noi. Lumea aceea dominată de imperiul păcatului, societatea aceea când nobilele romane nu-și mai numărău, cum zice Seneca, anii după curgerea timpului ci după numărul bărbaților avuți în viață, trebuia neapărat să înceteze de a mai exista. Aliment moral pentru viață nu se mai putea scoate, totul fusese exhaustat și atunci în fața bolnavului acestuia buhav în agonie care era societatea romană, vine **Marele Doctor — Christos Domnul**, care cu nectarul învățăturilor sale, lin fără atentate, fără revoluții, fără codici de legi, ci numai cu dragostea și cu duhul adevărului în Sine, transformă societatea, creștinându-o.

Creștinismul, convins de marele adevăr că de voești să ai o societate morală începe cu individul, s'a ocupat de educația creștină a acestuia care educație a pilduit-o cu însăși viața Intemeietorului său și cu a legiunilor imense de sfinți și mucenici.

Sufletul individului devine centrul de gravitație al vieții sociale. Corpul, această genune a răului este redus la starea ce i-se cuvine. Înălțarea morală, desvoltarea spirituală, acestea sunt idealele. Toate celelalte sunt socotite ca de a doua mână.

» Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate celelalte vi-se vor da vouă“ (Mateiu 6, 33), adică: fiți virtuoși, harnici, chibzuți întru ale voastre și față de semenii voștrii; înfrânați-vă pornirile pătimase, precum și poftele voastre nesăbuite și „toate celelalte vi-se

vor da vouă". Astfel ne glăsuește *noul profet, Christos Domnul.*

Și dacă atunci ca prin minune a răsărit o lume nouă care avea o temelie neclintită — „dragostea și adevărul“ și dacă aceasta a fost cu puțință într'un mediu păgân, oare să nu fie posibilă o transformare acum când în orice caz lumea are cel puțin o predispoziție spre Evanghelie?

Desigur că da, căci toate sunt cu puțință de este dragoste.

Dacă învățatul *Arhimede a zis: Dați-mi un punct de sprijin în afară de planeta noastră și vă voi întoarce fața pământului, Sfânta Scriptură spune: dați-mi o inimă pătrunsă de iubirea de oameni și de adevăr și vă voi transforma moravurile și chiar viața socială* (Citat din Petrow).

Așadar e clar ca lumina soarelui, că nu fiind stăpâniți de duhul răutății vom putea schimba ceva din rostul timpului, ci devenind mai buni, mai blânzi și dacă fiecare din noi am lucra în așa direcție cu așa scop, încât să facem din sufletul nostru din inima noastră o adevărată pepinieră de virtuți creștinești, iată acesta este leacul.

Un foarte de seamă filosof francez, Gustave Le Bon iată ce spune cu privire la schimbarea socială: „Numai în capetele *masselor obscure ale poporului și în cercul îngust de gândire al câtorva fanatici se mai poate menține ideea că schimbările sociale importante se pot îndeplini prin decrete regale și legi parlamentare, — caracterul și inima omului nu se schimbă prin coduri de legi ci Mesagiul fraternității universale l-a încheșat Iisus Christos*“ și noi zicem în „*Predica de pe munte*“. (Psihologia popoarelor și a raselor).

Iată deci că împărăția lui Dumnezeu pe care astăzi o dorim mai mult ca oricând numai prin Domnul, prin Evanglia Să se poate realiza, căci evanghelia e viață ruptă din viață și deci viața fără Evanghelie este besna cea mai înfricoșătoare, besnă în care ne sbatem neputincioși.

Să ne întoarcem deci la Christos Domnul pe care prin faptele noastre L-am smuls din suflet, căci El ne așteaptă.

Numai și numai atunci păcatul care ne stăpânește va apune și dela răsărit vor miji zori de pace și de înfrățire, îndreptare și viață nouă.

Dimitrie Anuțoiu
preot.

Religia vechilor Greci

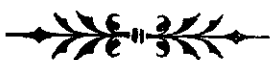
(Continuare)

Ares fiul lui Zeus și al Herei, este zeul luptelor sălbatice, căruia nu-i plac, decât omorurile și sânghiurile. Mândria sa nemăsurată și firea arțăgoasă a moștenit-o dela mama sa. Din această pricină tatăl său însuș îl urăște iar Atena — precum s'a amintit — îi este rival învingător. Nepreocupată de vre-un sentiment de drept și dreptate, ajută când pe unii când pe alții. Trăind în conformitate cu firea sa, îi place să petreacă mai mult cu războiniciei și sălbatecii Traci. În tovărășia lui se găsește adesea alteregoul său femeiesc, *Enyo*, personificarea războiului. De aci atributul său de *'Ervlios*. Tot așa este cu el *Deimos* (Frica), *Phobos* (Fuga), *Eris* (Cearta) ș. a. Numele de *Ares* este des întrebuițat de poet în înțelesuri metonymice, de război, dor de luptă etc. Luptătorii distinși încă au numele lui în senz adiectival.

Insuș el, *Ares*, are o seamă de atribute, care de care dându-i un nume mai îngrozitor. Când *Diomede* îl rănește, strigă ca zece mii de oameni la un loc. Aruncat de *Atena* cade, iar corpul său se întinde pe o enormă estindere de pământ. *Uriășul Otos* și *Ephialtes* încă au pus odată stăpânire pe el, l-au legat și timp de 13 luni l-au ținut în închisoare, pânăce *Hermes* l-a eliberat.

Afrodita este fiica iubită a lui Zeus și a *Dionei* (sc *Hera-Iuno*). În senzul *Odyseiei* îi este lui *Hephaistos* soție, după *Anchises* mama lui *Eneas*; pentru aceasta și pentru sentința favorabilă a lui *Paris* este pârținitoarea *Troienilor*, și nu odată scapă pe acești favoriți ai ei din pericol. Ea a convins-o pe *Elena* să-l urmeze la *Paris*, și prin acest fapt ea însaș este cauza războiului *Troian*. Ea este zeița gingășiei, frumseții și duioșiei femeiești, care — în ce privește frumsețea ei — întrece pe oricare zeiță. Deaceea poetul nu poate să aprecieze mai bine o frumsețe feminină, decât spunând că este o a doua *Afrodita*, chiar dacă ar lua chipul unei bătrâne, iotuş se poate ușor recunoaște după gâtul ei frumos și ochii strălucitori. Zeițele darurilor, *Grațiile*, o servesc și o însoțesc continuu. Acelea o scaldă și apoi în cabana ei sfântă, *Paphos* o îmbracă în haine ambrosiace. Frumsețea ei pe Zeus însuș îl ispitește. În senz metonymic, numele său e dragoste. *Eros* personificat, ca fiu al *Afroditei* la *Omer* nu figurează încă.

Ca zeiță a dragostei poartă grija nunților, a căsătoriilor. De aceea, când rănit de *Diomede* se jeluște, Zeus îi spune „copilul meu trebile

războiului nu sunt lăsate ție, în grija ta sunt numai plăcutele căsnicii." Ea dăruiește frumusețea, salutul dragostei și fericirea familială.

Atributele ei sunt. de frumos zâmbitoare, scumpă, dar totodată și fragilă. Poartă și numele de Chypris și Chytorea, după principalele locuri ale cultului său, din insulele Cipru și Citera.

Hefaistos (Hephaistos) fiul lui Zeus și al Herei s'a născut șchiop și așa de diform, că de rușine mama sa l-a aruncat de pe Olym, dar — după cum cu recunoștință amintește el — l-au crescut Euryanome și Thetis, fiicele lui Oceanos. Tot dela el însuș știm, că mai târziu și Zeus l-a aruncat din cer, pentru că a părținit pe mama sa, dar l-au apărut locuitorii din Lemnos. (Unii au crezut că atunci și-a vătămat piciorul, rămânând șchiop, dar Omer ne spune că, dela naștere a fost deja șchiop). Revenind pe Olym, nu poartă ură părinților săi, ci dimpotrivă mai târziu el se străduiește să ajute refacerea păcii din familie iar cu neseatul lui umor să trezască buna dispoziție în zcii indispuși. S'a amintit, că după Odyseie soția lui este Aphrodita, iar după Iliadă este Charis. În războiul troian părținește pe Greci, totuș salvează pe fiii preotului său troian, Dares. Totașa ajută pe Ahile împotriva piedicilor ce-i pune Xanthos, zeul râurilor.

Hefaistos este zeul focului și al artelor lucrate cu ajutorul focului. În senz metonimic numele său însemnează focul. Atelierul său este în Olym. El a zidit palatul zeilor din Olym, el aigisul lui Zeus, el confecționează splendida armatură a lui Ahile, minunatul lui scut, și alte articole de artă, scaune de aur, obiecte decorative și chiar astfel de lucruri insuflețite, cari se mișcă de sine. Deci este metalurgist artistic și arhitect. Arta lui o împărtășește și oamenilor doritori de a o cunoaște și învăța.

Atributele sale se refer parte la arta sa, parte la trecutul său de șchiop și diform. Partea superioară a corpului este tare, musculoasă, de aceea i se și zice cel cu brațe vânjoase, dar în schimb are picioare slabe, neputincioase.

Hermes este fiul lui Zeus și al Maiei, fiica lui Atlas, născut în Arcadia, în munții Cyllene. Cea mai de frunte chemare a sa este, că din încredințarea lui Zeus altădată și a altor zci) aleargă, ducând veștile. La origină, ca zeu natural e reprezentat prin vânt și furtună. La Omer peste tot el figurează ca delegatul, trimisul zeilor. Este un adolescent simpatic, puternic, tuturoră plăcut. El duce vorbă Calypsei, ca din ordinul lui Zeus să dea drumul lui Odysseu. Pe Aigisthos tot el îl admoniază să nu tot ispi-

tească pe Clytemnestre și să nu omoare pe Agamemnon. Caracteristic este faptul, că în Iliadă trimisul zeilor este Iris, iar în Odyseie Hermes. Dar Iris este numai unealtă oarbă, repetă numai mașinal aceea ce i se spune, pecând Hermes umblă cu anumită independență și în delegații în cari se cere oarecare agerime de minte spre a fi de folos celui în pericol. El dă buruiană vrăjită lui Odysseu împotriva puternicului Chirche. În Iliadă el este călauza lui Priam către Ahile. În lupte nu se prea amestecă, deși în genere părținește pe Greci și se pregătește de luptă împotriva Letonei.

În calitate de curier (trimis al zeilor) are toiag de aur, cu a căruia putere miraculoasă adoarme pe oricine, aripioară de aur care îl avântă cu iuțeala vântului, pe uscat cât și pe apă.

Mai departe Hermes este mediator între lumea de jos și lumea de sus. Însoțește pe cei morți în lumea de jos, totașa sufletele celor omorîți. Pe Heracle tot el l-a călăuzit, când acela a vrut să scoată de acolo pe Cerber.

În sfârșit ca ajutor și apărător, binecuvântă pe om cu toate bunătățile, este păzitor și îngrijitor al turmelor, și cum turmele în trocul*) primitiv au înlocuit banii, a devenit mai târziu și zeul comerțului. Cum însă pe atunci virtutea cea mai de frunte era viclenia și înșelăciunea, chiar hoții și înșelătorii cinsteau în Hermes pe patronul lor. Deja la Omer se găsește urma acestei caracteristici a lui Hermes, căci pe bunicul lui Odysseu, Autolyeus, Hermes l-a ajutat la înșelătoriile sale viclene, iar zcii împreună cu el (sc. Hermes) vreau să lase a se fura cadavrul lui Hector, căci el poate da iscusință în orice împrejurări și ajutor spre reușita lucrurilor. Atribut referitor la trecutul său de binevoitor este acela de mentor, salvator. O caracteristică plăcută e că se bucură de frumusețile naturii.

(Urmează).

Poșta Consiliului Eparhial.

Stabilimentul Tipografiei și Bibliotecii diecezane ni-se plânge, că din partea oficiilor parohiale se trimit banii, fără ca să se indice pe couponul mandatului poștal, că în ce scop se trimit banii.

E timpul suprem, ca cei ce trimit banii, să-și ia atâta osteneală și să comunice destinația lor.

*) Trocul este comerțul primitiv, marfă contra marfă; mai târziu turmele = pecus, (de aci pecunia ban) facilitează comerțul.

ȘTIRI

Pe seama locului de închinare „Piatra Scrisă“ a votat și predat Consiliul nostru eparhial suma de 20.000 lei și institutul de credit și economii „Banca Poporală“ din loc tot suma de 20.000 lei.

Din durerosul prilej al trecerii din viață a distinsului fiu credincios al bisericii noastre, a Dnui Perfect Ionel de Mocsonyi, Prea Sfințitul nostru Episcop, în loc de cunună, a depus suma de 1000 — o mie — Lei la fondul locului de pelegriaj (capclă) „Piatra-Scrisă“ de pe teritoriul comunei Armeniș.

Astra la Caransebeș. *Fixându-se definitiv programul adunării generale a Astrei pe zilele de 12 și 13 Octombrie (Duminecă și Luni) toți Românii de bine sunt invitați la frumoasele serbări aranjate în Caransebeș din incidentul acestui eveniment cultural!*

„Toate programele materiilor au religionea la locul de frunte“. În „Buletinul școlar al serviciului instrucțiunii și al Cultelor din Directoratul Ministeria VII. Timișoara“ ddo 28. Septembrie a. c. No. 31 citim următoarea dispoziție: „No. 13.303/1930 Serv. Instr. Promovarea elevilor fără notă la religie, fiind ilegală, este nulă de drept. Ministerul Instrucțiunii Publice și al Cultelor Dir. Inv. Particular No. 110.053/1930. Domnule Director, Ministerul Instrucțiunii Publice și al Cultelor a aflat că unele școli particulare au promovat elevi fără notă la religie. Această procedură este inadmisibilă, deoarece art. 142 din Regulamentul școlilor secundare — care lămurește art. 17 din legea inv. sec. — prevede că se declară promovați „elevii cari vor fi obținut toate mediile“ materiilor de studiu.

De altfel: Legea inv. primar art. 61 prevede că: „învățământul religios și moral este obligatoriu“, iar legea inv. part. art. 29 apără (!)* religia. *Toate programele materiilor au religionea la locul de frunte.**)*

Dreptaceea. Vă rugăm a pune în vedere directorilor dela școlile din Directoratul ce aveți onoare a conduce, *că toți elevii promovați fără notă la Religione fiind ilegal promovați, promovarea lor este nulă de drept. Elevii astfel promovați sunt dator să se supună unui examen la studiul Religiei din materia clasei, până cel mai târziu la 15 Oct. a. c., în cazul contrar vor fi obligați să repete clasa ce au urmat în anul școlar 1929/30. Copii părinților „aconfesionali“ deosemena vor fi obligați să treacă acest examen.*

Ministerul face rezponzabili pe directorii școlilor pentru fiecare caz de abatere dela acest ordin. p. Ministru, ss. Gh. Popp, p. Director, ss. A. Călugăru.

Asupra acestui ordin vom reveni mai pe larg.

*) Semnul este al nostru.

**) Sublinierea este a noastră!

O chetă cu rezultat frumos ne-a fost dat să vedem — între altele cheta din frunțașă comună Uzdin, unde s'a încasat pe seama greu încercaților credincioși din Costești suma de 2000 (două mii) Lei. Frumoasă solidaritate creștinească și frățească!

„Societatea Națională“ a femeilor române, intenționând să ridice în Turnu-Severin un cămin pentru adăpostirea fetelor trimise acolo la învățătură, face apel la toți oamenii de bine — cărora a trimis bilete de loterii — să dea mână de sprijin la săvârșirea acestui lucru laudabil.

† **Svetozar Mutașcu** preotul nostru din Năidaș s'a stins din viață în al 51-lea an al vieții și al 28-lea al preoției sale cinșite.

Odihnească în pace.

† **Marta Juja născ. Petria** o prea modestă dar harnică funcționară din Gremiul Consiliului nostru eparhial a răposat zilele acestea după grele suferinși. Răposata a fost muncitoare cu uragere de inimă, căci în timpurile de primenire, când lefurile erau neînsemnate de tot, funcționari puțini și lucrul mult, ea a rămas credincioasă postului său.

Odihnească în pace!

Convocare.

În înțelesul §-ului 22 din statute, membrii „Asociațiunii“ pentru literatura română și cultura poporului român „Astra“ se convoacă la

Adunarea generală

ce se va ținea în Caransebeș, în zilele de Duminecă 12 și Luni 13 Octombrie 1930.

Programul adunării:

Duminecă la 12 Octombrie 1930 la orele 9 a. m.

Serviciu divin în biserica catedrală.

Ora 11: Ședința I., cu următoarea ordine de zi:

1. Deschiderea adunării generale;
2. Inscrierea delegaților prezenți ai despărțămintelor;
3. Inscrierea delegaților, autorităților și societăților culturale surori și mulțumiri pentru prezența lor, într'o singură alocuție a președintelui „Astrei“;
4. Raportul general al Comitetului central pe anul 1929/30;
5. Alegerea comisiunilor pentru:
 - a) examinarea raportului general pe anul 1929/30;
 - b) cenzurarea socotelilor pe anul 1929 și a proiectului de buget pe anul 1930, precum și a raportului asupra revizuirii socotelilor pe mai mulți ani din urmă;
 - c) înscrierea de membrii noi;
 - d) examinarea proiectului de modificare a pragmaticeii de serviciu și a regulamentului fondului de pensuni al funcționarilor „Asociațiunii“;

- e) examinarea propunerilor intrate în termenul reglementar;
- f) pentru candidarea președintelui și a membrilor Comitetului central pe un period de 5 ani (1930/31—1934/35)

Luni, 13 Octomvrie la orele 10 a. m.:

Ședința II-a cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul comisiei pentru examinarea raportului general;
2. Raportul comisiei pentru cenzurarea socotelilor, a proiectului de buget și a raportului asupra revizuirii socotelilor pe mai mulți ani din urmă;
3. Raportul comisiei pentru înscrierea de membrii noi;
4. Raportul comisiei pentru examinarea proiectului de modificare a pragmaticei de serviciu și a regulamentului pentru fondul de pensuni;
5. Raportul comisiei pentru examinarea propunerilor intrate în termenul reglementar;
6. Raportul comisiei pentru alegerea președintelui și a noului comitet pe un period de 5 ani (1930/31—1934/35);
7. Fixarea locului pentru ținerea adunării generale în anul 1931;
8. Dispoziții pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

După prânz la orele 5.

Ședința festivă a Secțiilor științifice-literare.

Sibiu, din ședința Comitetului central al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român „Astra”, ținută la 13 Septemvrie 1930.

V. Goldiș
președinte

Nicolae Băilă
secretar

„Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Astra”.

Nr. 3044/1930.

AVIZ.

Fixându-se în mod definitiv termenul adunării generale a „Astrei Culturale” pe zilele de **12 și 13 Octomvrie 1930, la Caransebeș, rugăm** pe toți domnii delegați ai autorităților, ai despărțămintelor „Asociațiunii”, ai tuturor societăților culturale surori, precum și pe toți membrii și binevoitorii „Astrei culturale”, cari vor să participe la această adunare generală și reflectează la locuință și loc la banchet, să binevoiască a se anunța, cel mai târziu până la **5 Octomvrie a. c.** direct dlui **Ioan Penția, Director de liceu, Caransebeș.**

Cei ce nu se vor anunța la timp, riscă să nu obțină locuință și loc la banchet, iar comitetul aranjator își declină ori ce răspundere.

Pentru reducerea de 50% pe C. F. R. comitetul a făcut cerere Direcțiunii Generale C. F. R. și rezultatul se va publica în ziare.

Dr. Russu m. p.
vicepreședinte.

N. Băilă p. m.
secretar.

Iosif Schaub

Tinichigiu de lux și de zidiri, se angajează la tot felul de lucrări și anume: facerea de turnuri noi, de cruci noi precum și aurirea lor, facerea acoperișurilor noi, facerea parafulgerilor după regulile tehnice; vopsirea turnurilor, acoperișurilor cu farba „Bessemer”, cea mai bună farbă, ce apără

15

contra ruginii.

Adresa: Lugoj, Str. Nedelco 35.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 203 Port. 1930.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel de pe lângă Tribunalul Caransebeș în baza art. 102 din legea LX din 1881 și în baza art. 19 din legea 1908 prin aceasta public, că în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 7532/1929 efectuându-se execuțiunea la 27 Maiu 1930 în favorul următoarei Banca Banatului din Caransebeș reprez. prin avocatul Dr. Gheorghe Dragu domiciliat în Caransebeș pentru suma de 7270 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasedstrate, cari s'au prețuit în 12.600 Lei — bani și anume: un garderob cu flori, una oglindă de perete, una mașină de cusut „Singer”, un garderob cu flori, una toaletă cu oglindă cu marmoră neagră, una pendulă de perete, două tablouri cu ramă galbină, una canapea verde se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma decisului Judecătorei mixte din Caransebeș de sub Nr. 3138/1930 G. pentru încasarea creanței de 7270 Lei — bani capital cu 15½% interese din 23 Iulie 1929 și spesele de 2333 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 18 Octombrie 1930 la orele 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăriților** și toți aceia, cari au voe de a cumpăra sunt invitați cu acea observare, că mobilele menționate mai sus în baza art. 107, 108, din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației, în baza art. 120 a Legii LX din 1881, deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 23 Septemvrie 1930.

Șef Portărel **M. Guran.**

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

No. 1700/1930 cf.

Publicațiune de licitație cu condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de urmăritoarea Gavrilă Maria din Ohababistra contra urmăritului Dochia Ion și a soției sale născ. Iancu Maria — ca următori a lui Iancu Simion — dom. în Glimboca la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX. din 1881, asupra 1/2 părți din imobilul înscris în cf. a comunei Glimboca (din circumscripția Tribunalului Caransebeș) No. cf. 2058 din casa și plaț No. 36 cu teritoriu de 300 stp. prețul de strigare 30.000 lei;

Pentru încasarea creanței de 2300 lei, capital, interese de 8% ceta 1 Martie 1924, până la 19 Mai 1925, de aci până la achitare 10%, spese de proces și de executare de 1227 lei, fixate până acum, spese de 581 lei, fixate acum pentru cererea de licitațiune.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii, pe ziua de **9 Octombrie 1930 ora 10** la casa comunala a comunei Glimboca.

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează:

1. Imobilul supus la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic de jumătate din prețul strigării (art. 26 XLI 1908).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanțe, 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 LX. 1881, ori să pre-

deie aceluiaș delegat chitanța de depozitare judecătorească, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170, legea LX. din 1881; art. 21, XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. — Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 6 Iunie 1930.

pentru conformitate:

Leo Pető m p. jud.

D. Lazarel dir. c. f.

Aviz!

Primesc spre executare în culori de ulei tot felul de lucrări de artă bisericască ș. a. ripize, prâsnicare, steaguri, mormântul Domnului și tot felul de obiecte bisericesti

Prof. Cornel G. Otonoga

pictor

13

Caransebeș, Str. Ghețării 4.

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI

În fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și cultul bisericii noastre dreptmăritoare.

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICĂ** cu grosul

sau la „**LIBRĂRIA DIECEZANĂ**“ cu grosul și cu bucata.